

Preek over Romeinen 6:11

Liturgie morgendienst:

Votum en groet

Zingen: Ps. 27:1,3,4

De Tien Woorden

Zingen: Ps. 86:4,5

Gebed

Schriftlezing: Romeinen 6

Zingen: Lb. 222:1-3

Tekst: Romeinen 6:11

Preek

Zingen: Lb. 87:1-5

Gebed

Collecte

Zingen: Gez. 109:1-4

Zegen

Liturgie middagdienst:

Votum en groet

Zingen: Ps. 27:1,3,4

Viering Heilig Avondmaal

- Lezen: Avondmaalsformulier 5
- Gebed
- Geloofsbelijdenis: Gez. 179b
- Opwekking
- Rondgang van het brood
- Lezen: Romeinen 6:1-11
- Rondgang van de beker
- Zingen: Lb. 356:1-3
- Dankzegging

Schriftlezing: Romeinen 6:12-23

Zingen: Lb. 222:1-3

Tekst: Romeinen 6:11

Preek

Zingen: Lb. 87:1-5

Gebed

Collecte

Zingen: Gez. 109:1-4

Zegen

Gehouden te: Uithuizen, 12-04-15 (9.30 u.)
Baflo, 12-04-15 (14.30 u.)

Preek

Thema: Geloof: Je leeft in een nieuw dienstverband.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

1. Christus gedenken

Wanneer wij de maaltijd van de Heer vieren, gedenken wij *"dat de Heer Jezus aan het kruis zijn lichaam en zijn bloed gegeven heeft voor de zijnen. In grote liefde voor ons heeft hij zich geofferd, zodat wij niet zouden sterven maar leven."*

Zo lezen / lazten we het in avondmaalsformulier 5.

"Het avondmaal richt onze aandacht op deze zelfovergave van de Heer." Dat is de volgende zin.

We concentreren ons bij het avondmaal dus op Christus. Wij zetten onszelf niet centraal. Het is niet ons feestje. Oké. Maar ik ben er als gelovige wel bij. Ik ben er ook in betrokken. Jezus liet zijn grote liefde voor ons zien, door zichzelf op te offeren. En ik mag gast zijn aan de tafel van de Heer. Ik bevind me daar op enig moment. Ik vind mezelf daar terug. In Christus.

Dat stelt mij voor de vraag: Wat doet het avondmaal met mij? Wat betekent het voor mijn leven? Wat doet de Geest van Christus met mij door de verbondenheid met het lichaam en bloed van Christus?

We gedenken de bittere dood van Gods geliefde Zoon Jezus Christus. Dat kan nooit afstandelijk zijn. Het woord 'gedenken' alleen al verbiedt dat.

Als wij 70 jaar bevrijding gedenken, dan zijn wij daarin betrokken. Het gaat om onze vrijheid, waar wij nu al zolang van genieten.

Dat is bij het gedenken van Jezus' dood ook zo. Hij stierf voor ons. Christus' kruisdood wordt in gebroken brood en vergoten wijn voor ons uitgebeeld en aan ons uitgedeeld. Daar zijn wij bij betrokken.

Je kunt het zo zeggen, op grond van Romeinen 6 onder andere: Zijn kruis is ons kruis, zijn dood is onze dood en zijn opstanding onze opstanding. Paulus schrijft:

"Immers, we weten dat ons oude bestaan met hem gekruisigd is, omdat er een einde moest komen aan ons zondige leven: we mochten niet langer slaven van de zonde zijn." (Rom. 6:6)

Ons oude bestaan (onze oude mens) met Christus gekruisigd. Verbijsterende gedachte. En verblijdende gedachte. Toen Christus aan het kruis hing, hingen wij daar. In hem.

Zo komt het wel heel dichtbij. Dat geldt ook voor de opstanding van Christus. Toen hij opstond stonden wij op. In hem. In verbondenheid met Christus zien wij dus onze dood en ons leven onder ogen.

Dat is, maakt Paulus duidelijk, een kwestie van geloof en geloofszekerheid. Die weer gevoed worden aan het avondmaal. Hij zegt het heel compact in ons tekstvers:

"Zo moet u ook uzelf zien: dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God." (Rom. 6:11)

Paulus wil zijn lezers het nieuwe leven in Christus op het hart binden. Maar niet zonder de dood en de begrafenis van je oude bestaan, je oude mens. Zo komen we bij het thema van de preek.

Geloof: Je leeft in een nieuw dienstverband.

Met Christus ben je

- a. dood voor de zonde;
- b. levend voor God.

2. Dood voor de zonde

Je kunt met de genade kennelijk de verkeerde kant op in je denken. Paulus kwam mensen tegen die met de boodschap van de genade aan de haal gingen. Die hem een opvatting in de schoenen schuiven, die hem niet past.

"Kunnen we niet beter het kwade doen, opdat het goede eruit voortkomt? Er wordt gezegd dat wij dat beweren,..." (Rom. 3:8)

Door de komst van de wet van Mozes is de zonde steeds duidelijker herkenbaar geworden. De Zonde als heersende macht, bedoelt Paulus. Een soort koning of rijk, naast of tegenover de Wet, die in Israël heerst.

Wanneer Christus door zijn veroordeling vrijspraak bewerkt en maakt dat mensen, die gaan geloven, niet meer onder de Wet komen, blijven die dan onder het regime van de Zonde? Zeg maar de wereld buiten en tegenover Israël?

Als dat zo is, dan moet de genade wel super overvloedig zijn. Anders kun je het als gelovige natuurlijk nooit volhouden.

De vraag voor de christenen in Rome is dus: "Waar horen we nu eigenlijk bij, wanneer we niet meer onder de Wet hoeven te gaan leven?"¹

Is er naast het rijk van de Zonde en de heerschappij van de Wet een derde weg? Een derde Rijk soms? Namelijk dat van Christus, de Heer.

Moeten we bij de Zonde blijven, vragen de pasbekeerde gelovigen in Rome? 'Dat in geen geval,' zegt Paulus. Hij vraagt hen dringen om te bedenken wie ze zijn door het geloof in Jezus Christus. En wat er door hem allemaal veranderd is in hun leven.

'Denk eens aan je doop.' Dat laat zien dat je in een ander dienstverband terecht bent gekomen. Je bent op een andere naam gezet. De naam van Jezus Christus namelijk. De doop zegt: Je bent symbolisch verdronken en begraven in de dood van Christus en je bent werkelijk met hem opgestaan in een nieuw leven. Dat wordt het duidelijkst zichtbaar in de onderdompeling in het water. Het water wordt als het ware je graf.

Met Christus zijn wij als gelovigen dood voor de zonde, zegt Paulus. Zo moet je jezelf zien.

Dood voor de zonde. Dat is een moeilijk begrip. Wat stel je je daarbij voor? Het heeft te maken met een verbroken relatie tussen de zonde en de gelovige.

¹ Dr. Jakob van Bruggen, *Romeinen Christenen tussen stad en synagoge*, Kampen 2006, p. 89

Voorbeeld: Een moslim of een hindoe bekeert zich tot Jezus Christus. Dan zegt de familie of de omgeving van zo iemand soms: 'Je bent dood voor ons.' Men verbreekt radicaal de banden met hem of haar. Heel ingrijpend, heel triest.

Zoiets bedoelt Paulus met 'dood voor de zonde'. De dood heeft een eind gemaakt aan de relatie tussen de zonde en mij. Het dienstverband van de zonde, waaraan wij ons hadden overgegeven wordt genadig verbroken. De zonde als macht heeft geen recht meer op ons. Ook geen zeggenschap meer. De lange vingers van de zonde reiken niet verder dan de dood.

Hoe dan? Paulus zegt:

"Dit is zeker: ons oude ik is samen met Christus aan het kruis gestorven. Alleen zo kon er een eind komen aan ons zondige bestaan. Nu wordt ons leven niet meer beheerst door de zonde. Want als je gestorven bent, heeft de zonde geen macht meer over je. Dan ben je vrij." (Rom. 6:6,7, BGT)

Wij zijn dood voor de zonde door de dood van Christus aan het kruis. Wij zijn met Christus gekruisigd, gedood en begraven. Dat betekent een einde aan de aanspraken van de zonde op ons. We zijn vrij.

Christus stierf niet omdat hij een grote misdadiger was. Maar Christus werd gekruisigd om ons. Hij stierf om ons. Hij kreeg onze complete zondenlast opgelegd door God, om die weg te dragen.

In een andere brief zegt Paulus het heel compact:

"God heeft hem die de zonde niet kende voor ons één gemaakt met de zonde, zodat wij door hem rechtvaardig voor God konden worden." (2 Kor. 5:21)

Voor ons tot zonde gemaakt. Eén brok zonde zag God toen Hij naar Jezus Christus aan het kruis keek. En Hij zag ons daar hangen in Christus. Ons, die geloven mogen in Hem. Ons die door de Heilige Geest aan Hem verbonden zijn.

In zekere zin zou je daarom kunnen zeggen: onze dood en onze begrafenis vonden al bijna 2000 jaar geleden plaats. Toen Christus stierf op Golgota en toen Hij begraven werd.

Door de dood die Christus stierf, heeft Hij voor altijd afgerekend met de zonde.

Daarom heeft de dood geen macht meer over Hem.

Hetzelfde geldt nu voor wie aan Christus verbonden is. Voor u die gelooft.

"Zo moet u ook uzelf zien: dood voor de zonde,..."

Wij hebben te maken met een verbroken dienstverband ten opzichte van de zonde.

We hebben een machtswisseling meegemaakt. Overgezet als we zijn uit de macht van de zonde en de dood in de macht van Christus en van de genade.

De doop markeert het nog steeds voor ons. Het betekent voor ons breken met onze oude natuur en godvrezend leven. Een nieuw dienstverband.

Niet meer in dienst van de organisatie Zonde, als zijn slaven. Maar laat de zonde als de dood zijn voor Christus in uw leven. Dan wordt u meer en meer een nieuw mens. Levend voor God in Christus Jezus.

3. Levend voor God

De andere kant van dood en begraven is de opstanding. De andere kant van het watergraf. Ook dat wordt zichtbaar gemaakt in de doop, zegt Paulus.

Die boodschap kennen zijn lezers.

Ik zei zopas al: De doop markeert de overgang naar het nieuwe regime met het nieuwe dienstverband. Dat van Christus en de genade van God.

"De doop laat zien dat we bij Jezus Christus horen. Door onze doop zijn we eigenlijk samen met hem gestorven en begraven. En door onze doop leven wij nu als nieuwe mensen. Want Christus leeft! Onze machtige Vader heeft hem laten opstaan uit de dood." (Rom. 6:3,4 BGT)

De doop is een afbeelding van Christus' dood en begrafenissen. Maar als het om het opstaan met Christus gaat, heeft Paulus het niet meer over een afbeelding. Dan is er de werkelijkheid van het nieuwe leven voor wie gelooft in Jezus Christus. Door de afbeelding van Christus' dood is zo'n eenheid met Hem ontstaan, dat Hij ons doet delen in de werkelijkheid van zijn opstanding. Onze machtige Vader heeft Christus echt laten opstaan uit de dood. Dat is niks symbolisch. Het is tastbare en te controleren werkelijkheid. Vele getuigen hebben de Heer gezien en met hem gesproken na zijn opstanding. Hij overwon de dood. Hij is boven de dood uit gegroeid.

Wie nu in Christus is ingeplant, zal met hem uitgroeien boven de dood. Hij zal de dood achter zich laten. Hij zal in Christus' voetspoor echt en nieuw leven krijgen. Paulus heeft het hier over het nieuwe leven als de werkelijke opstanding uit de doden. Daar pint hij zijn lezers op vast. Daar bemoedigt hij hem mee.

Het gaat om de verbondenheid met de levende Heer, die de dood overwon. U staat vast op de naam van Christus Jezus, zegt hij. Hij heeft zijn naam aan u verbonden. Nu gaat de dood eraan. Nu kan het leven niet meer stuk. Nu ontvangt u in Christus nieuw, onvergankelijk leven.

De dood voert geen heerschappij meer over Christus. Dat zal ook gebeuren met ons. Aan de overkant van de dooprivier ligt het vaste land van het nieuwe leven.

De christen zegt: "Help ik wordt gedoopt!" Maar kijk: Land aan de overzijde! En leven. Het beloofde land, zoals Israël door de Jordaan heen het beloofde land mocht binnengaan.

Zo mogen wij het achter Christus aan. Dat is absoluut zeker voor allen die geloven in Christus. Voor de volwassenen, maar zij nemen daarheen hun kinderen mee. Door de rivier, door het water heen, Gods land binnen. Om in nieuwheid van het leven te wandelen.

Christus leeft voor God, totaal onttrokken aan alle claims van de dood. Aan alle machtsaspiraties van de zonde. Wie gelooft in hem deelt in dat leven. Die heeft een andere Heer gekregen. Hij mag leven onder het genadige regime van Christus Jezus. En dat is levend zijn voor God.

Ook dat spreekt van een relatie. Het geeft aan met welk doel je leeft, op wie je gericht bent. Op God alleen. Geloof dat.

"Zo moet u ook uzelf zien: dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God."

Dat betekent niet, dat je compleet zonder zonde bent of wordt in dit leven.

De werkelijkheid van de christen is anders. Paulus gaat daar in hoofdstuk 7 breder over schrijven.

Maar je hebt geen dienstverband met de zonde meer. Omdat je verbonden bent met je Here Jezus Christus en zijn nieuwe leven. Die heeft het aan deze kant van de doop over je te zeggen.

Hij zet je in de strijd tegen de zonde, die nog in ons is en van binnen uit probeert het verloren terrein te herwinnen en zijn aanspraken weer te laten gelden. Maar Christus is de dood voorbij, geheel onttrokken aan elke vorm van dood. Hij heeft het leven en hij is het leven.

Hij geeft het aan ieder die in hem gelooft. Door zijn Heilige Geest. Dat is zijn belofte. Opstanding en nieuw leven zijn beloofd aan ieder die gelooft in Jezus Christus.

Die belofte van opstanding en nieuw leven heeft ook gevolgen voor vandaag. Wie gelooft in Christus kan niet in zijn oude leventje blijven doorgaan. Je bent immers begraven. Je hebt in Christus je oude mens afgelegd en de nieuwe aangedaan. De aansporing van Paulus heeft ook een andere kant.

"We leven nog als sterfelijke mensen met verkeerde verlangens. Maar daar mogen we niet aan toegeven! Want dan zou de zonde opnieuw macht over ons krijgen. Wij zijn vanuit de dood naar het leven gegaan. Doe daarom geen verkeerde dingen meer. Want daarmee leef je in dienst van de zonde. Maar doe het goede, want alleen dan leef je in dienst van God." (BGT)

Dat dit duidelijke keuzes vraagt in het christelijke leven zal u duidelijk zijn. Laat in geloof zien welk dienstverband je hebt, dat van Christus of toch nog dat van de zonde.

Paulus trekt hier een hoofdlijn. Verderop in zijn brief zal hij het concreter gaan invullen voor het leven van de gemeente.

Nog één ding. Het dienstverband van Christus wordt gekenmerkt door genade, door Gods goedheid.

"De zonde zal geen macht meer over ons hebben. Want ons leven wordt niet bepaald door de Joodse wet, maar door Gods goedheid."

Dat is geen opdracht, maar een belofte.

De genade verandert mensen. De wet niet. Dat heeft Paulus eerder in zijn brief ook al duidelijk gemaakt.

In Christus bent u onderworpen aan de genade, aan Gods oneindige goedheid. Daarmee is in bepaald opzicht de cirkel rond. Je kunt met de genade aan de haal gaan, in je denken en je opvatting. "Blijf maar zondigen, dan wordt de genade steeds groter." Die drogredenering maakt de genade goedkoop.

Maar het is genade, dat je in Christus bent en een ander dienstverband hebt. Een genadig dienstverband.

Geloof, broeders en zusters, je leeft in een nieuw dienstverband. Dat van Gods goedheid. Want met Christus Jezus ben je dood voor de zonde en levend voor God.

Amen.